

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212206684
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2212206684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Jankovičovej a členiek senátu: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpená: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPK, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Y. XXX/XX, K. D., o zaplatenie 203,71 eura s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10C/94/2012-118 zo dňa 14. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa, zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 124,72 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,91 eura od 28.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 40,91 eura od 28.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 41,24 eura od 28.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 1,66 eura od 28.08.2009 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 3,77 eura a právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia vo výške 15,11 eura. Právne rozhodok odôvodnil aplikáciou § 43 z. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, 52 ods. 1, 3 a 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.), § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1997 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, § 273 ods. 1 Obch. zákonníka a § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 24.04.2012 domáhal zaplatenia sumy 203,71 eura titulom neuhradených faktúr. V priebehu konania odporca namietal, že od marca 2009 telefón nepoužíval, nie je pravdou, že by mu SIM kartu dňa 08.04.2009 reaktivovali a taktiež, že žiadne telefónne hovory od toho času neuskutočnil. Navrhovateľ však predložil súdu ako listinný dôkaz tabuľku - výpis z interného systému právneho predchodcu navrhovateľa (č.l. 69, 96) a z toho výpisu vyplýva, že dňa 08.04.2009 bola SIM karta/ resp. služba aktivovaná, následne bola pozastavená 07.07.2009 a zmluva bola definitívne ukončená až dňa 06.11.2009. Ak Odporca nechcel naďalej využívať služby právneho predchodcu navrhovateľa, tak v zmysle obchodných podmienok mal zmluvu písomne vypovedať, o čom bol aj zo strany právneho predchodcu navrhovateľa informovaný (napr. vybavenie reklamácie ako na č.l. 84). Navrhovateľ si pritom uplatňuje hovorné za obdobie od 08.04.2009 do 07.05.2009 vo výške 119,90 eura (faktúra č. 7904335644 ako na č.l. 7), ďalej hovorné za obdobie od 08.05.2009 do 07.06.2009 vo výške 40,91 eura (faktúra č. 7905351589 ako na č.l. 10), hovorné za obdobie od 08.06.2009 do 07.07.2009 vo výške 41,24 eura (faktúra č. 7906368854 ako na č.l. 14), poplatok za oneskorenie platby vo výške 1,66 € (faktúra č. 7907396013 ako na č.l. 18). Z vyššie uvedeného vyplýva, že od 08.04.2009 do 07.07.2009 bola SIM karta aktívna a tohto obdobia sa

týkajú faktúry, titulom ktorých si navrhovateľ v konaní uplatňuje svoju pohľadávku s výnimkou faktúry 7907396013. Svoje tvrdenie v danom prípade podľa názoru súdu odporca nepreukázal. Pokiaľ ide o výpis hovorov je v zásade bezpredmetné, či zo strany odporcu boli nejaké hovory uskutočnené alebo nie. Účastník zmluvy, ktorý si zvolí určitý paušál, tento paušál platí každý mesiac bez ohľadu na to, či hovory uskutoční alebo nie. Tento zmluvný vzťah pritom trvá aj po uplynutí doby viazanosti zmluvného vzťahu a to až do času, kým zmluva nie je vypovedaná. Z faktúr, ktoré boli vystavené zo strany navrhovateľa pritom vyplýva, že odporca platil za program/paušál 55Viac, Presun Voľných minút, volacie tóny a mobilný internet 2. Vo faktúre č. 7904335644 ako na rube č.l. 7 bol však zarátaný poplatok vo výške 66,38 eura bez DPH za spätnú aktiváciu po nezaplatení účtu (spolu s DPH 19 % to činí 78,99 eura). V danom prípade, preto súd vyhovel návrhu v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 124,72 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a to v časti čo do sumy 78,99 eura, keďže navrhovateľ v danom prípade nepredložil žiaden doklad o tom, že medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa bol poplatok za takýto úkon výslovne dohodnutý, ani že by takýto poplatok bol súčasťou cenníka (ktorý mal byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, avšak v konaní súdu nebol predložený). Požadovanie takéhoto poplatku - v danom prípade konkrétne poplatku za úkon „ spätná aktivácia po nezaplatení účtu“ - spôsobuje poukazujúc na znenie § 53 O.z. platnom v čase uzatvorenia dodatku k zmluve o pripojení značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa, nakoľko odporca, bol za predchádzajúce omeškania dostatočne postihnutý už samotnou deaktiváciou a nemožnosťou využívania služieb po dobu deaktivácie. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd návrhu navrhovateľa v časti čo do istiny vo výške 124,72 eura vyhovel, zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania poukazujúc na § 517 ods. 2 O.z. a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto rozsudku v časti, kde súd návrhu vyhovel podal odporca odvolanie. Uviedol, že súd nebral do úvahy, že zmluvu s navrhovateľom mal uzatvorenú do 04.12.2008, ktorú porušil neplatením účtov od októbra 2008, kde poslal e-mailom zo dňa 04.12.2008 výpoveď s výzvou, aby mu poslali faktúru aj s pokutami. P. J. uviedla, že mu vypožili 12.01.2009 telefónne číslo a nie internetové pripojenie. Telefón mu na diaľku odpojili, pričom do dnes tam nemôže dať žiadnu kartu, pretože je to blokované. Poukázal aj na svoje námietky, ktoré poslal súdu. K odpojeniu telefónu dochádza po 3 mesačnom neplatení faktúry a k blokovaní karty po 1 mesiaci. SIM karta, ktorá bola tiež blokovaná sa mení za novú, pretože zablokovanú kartu už nevedia odblokovať. Navrhovateľ nepreukázal tvrdenia, že používal telefón. Sumu uvedenú v pokuse o zmier zo dňa 31.03.2009 v lehote zaplatil, teda už po skončení zmluvy o pripojení (04.12.2008).

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu vyjadril. Uviedol, že odvolanie odporcu nespĺňa náležitosti odvolania vzhľadom na ust. § 205 O.s.p.. Má za to, že odporca vo svojom odvolaní neuviedol, žiadne nové skutočnosti dôležité pre toto konanie a ani nepoukázal na skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť napadnutého rozsudku. Rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z predložených dôkazov, právnych a skutkových zistení a preto ho považuje za vecne správny. Poukázal na ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a na to, že účastník zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. Odporca nepreukázal a ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvého stupňa a podaným odvolaním sa odporca snaží oddialiť rozhodnutie súdu a tým aj úhradu svojho dlhu voči navrhovateľovi.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v napadnutej časti.

Predmetom prieskumu odvolacím súdom je tá časť rozhodnutia, ktorým bolo návrhu navrhovateľa vyhovené. Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

Zo zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. zo dňa 09.03.2005, v znení jej dodatku zo dňa 09.03.2005 a zo 04.12.2006 vyplýva, že spoločnosť T Mobile a.s. sa zaviazala odporcovi zabezpečiť prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby v zmysle dohodnutých účastníckych programov a rozsahu služieb. V zmysle § 43 ods. 1 a 2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorý bol účinný v období od 01.01.2004 do 31.10.2011, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pripojení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podľa bodu 5 dodatku k zmluve zo dňa 04.12.2006 druhá a tretia veta „Tento Dodatok sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, ktorá sa v prípade prerušenia alebo obmedzenia poskytovania služieb podniku na základe žiadosti Účastníka alebo na základe využitia práva Podniku prerušiť alebo obmedziť Účastníkovi poskytovanie služieb vyplývajúceho z príslušných právnych predpisov alebo Všeobecných podmienok, automaticky predĺži o obdobie zodpovedajúce skutočnému trvaniu prerušenia alebo obmedzenia poskytovania Služieb Podniku. V prípade ak po uplynutí doby viazanosti podľa predchádzajúcej vety tohto bodu Dodatku Účastník pokračuje vo využívaní služieb, služby v rámci dohodnutého programu služieb alebo programu služieb zmeneného v súlade s dojednaním uvedeným v bode 3 tohto Dodatku budú Účastníkovi poskytované na základe Zmluvy o pripojení na dobu neurčitú.“

Predmetný právny vzťah založený predmetnou zmluvou medzi navrhovateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako podnikom v zmysle § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. a na druhej strane odporcom, ktorý pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a bol teda spotrebiteľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. účastníkom, je spotrebiteľským vzťahom a predmetná zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou a treba naň aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa správne posúdil, že ide zmluvu spotrebiteľskú, zároveň skúmal i to, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

V zmysle čl. 4 Smernice 93/13/EHS bod 1 je potrebné nekalosť zmluvných podmienok hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Z dojednaní medzi účastníkmi vyplýva, že Zmluva o pripojení uzatvorená v r. 2005 bola uzatvorená na dobu neurčitú a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 04.12.2006 bola dojednaná viazanosť (24 mesiacov) ohľadom zvoleného programu služieb. Z toho teda vyplýva, tak ako to uviedol už súd prvého stupňa, že v prípade ak odporca už nechcel využívať služby právneho predchodcu navrhovateľa, mal zmluvu kvalifikovane vypovedať, o čom bol i informovaný. Zaslanie emailu nemožno považovať za výpoveď zo zmluvy, preto právny predchodca navrhovateľa správne postupoval, pokiaľ ďalej umožňoval odporcovi využívať jeho služby. Z obsahu faktúr, ktoré právny predchodca navrhovateľa odporcovi zaslal je zrejmé, že išlo o poplatky iba za služby, nie za hovorné, preto predloženie dôkazov ohľadom toho na aké telefónne čísla mal odporca volať by bolo i tak irelevantné.

Odporca síce tvrdil, že v rozhodnom období, za ktoré si navrhovateľ uplatňoval svoj nárok mal zablokovaný telefón a SIM kartu, avšak podľa výpisu predloženého navrhovateľom bola SIM karta v období od 08.04.2009 do 07.07.2009 aktívna.

V zmysle Občianskeho súdneho poriadku (§ 120 a nasl. O.s.p.) účastník má v konaní nielen povinnosť tvrdenia, ale povinnosť označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností. Na tvrdenie účastníka je potom možné relevantne prihliadnuť len vtedy, ak tieto tvrdenia preukázal predostretými dôkazmi. Dôkazné bremeno pritom spočíva na tom účastníkovi, ktorý určitú skutočnosť tvrdí a vyvodzuje z nej pre seba priaznivé procesné následky. Dôsledkom tohto, že tvrdenie účastníka nie je v konaní preukázané a to ani na základe navrhnutých dôkazov je pre účastníka neunesenie dôkazného bremena a tým pre neho nepriaznivé rozhodnutie súdu. Preto pokiaľ odporca tvrdil, že v čase rozhodnom, za ktoré si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok nemohol aktívne využívať služby od právneho predchodcu navrhovateľa z dôvodov na strane právneho predchodcu navrhovateľa, bolo na ňom, aby uvedené i preukázal, čo sa nestalo.

S poukazom na vyššie uvedené, potom prvostupňový súd správne v preskúvanom rozsudku zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 124,72 eura i s príslušenstvom. Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému odporcovi. Keďže v odvolacom konaní si navrhovateľ žiadne trovy neuplatnil, v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nebola mu náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.